

مبانی مدیریت در نظارت همگانی (مدیریت مردم سالارانه)

نویسندگان: دکتر سید مهدی الوانی - مهندس علی جمالی

دکتر عباس ابراهیمی

در اغلب نظام های سیاسی و حکومتی امروز، نزدیکی با شهروندان و مشارکت دادن آنان در تصمیم گیریها و انجام امور عمومی از حالت نظری و گفتاری خارج شده و به صورت یک فرایند متداول در آمده است. مشارکت شهروندان در اداره امور عمومی و نظارت آنان بر امور کیفیت سیاستگذاری ها افزایش داده و اطلاعات بیشتری را در زمینه دیدگاههای عمومی، راحلها و گزینه های ممکن در اختیار مسئولان قرار می دهد. مشارکت همچنین تعامل میان شهروندان و دولتمردان را ثمر بخش تر می سازد و سرمایه اجتماعی و اعتماد عمومی را ارتقاء می دهد. دخالت شهروندان در اداره امور عمومی پاسخگوئی کارگزاران دولتی را افزایش می دهد و آنها را نسبت به انتظارات مردم پاسخگوتر و حساس تر می سازد. از سوی دیگر مشروعیت و پذیرش دولت نیز با مشارکت مردم تحکیم و تثبیت می شود. امروزه در باختر زمین، توجه به مشارکت شهروندان بصورت های مختلف از قبیل شوراهاى مردمی، بازدیدهای محلی، رسیدگی به درخواستهای مردم و فراهم آوردن امکان شنیده شدن صدای مردم، شکل گرفته است و در سیاستهای دولتی اهمیت تماس مستقیم با شهروندان، پاسخگو بودن به مردم و نظارت مردم در امور مورد توجه قرار گرفته است

مشارکت عمومی و دعوت از مردم برای نظارت همگانی و سهیم شدن در تصمیم گیریهای سازمانی یک شیوه و روش معین و یکسان ندارد و هر جامعه و سازمانی باید بر مبنای اقتضاهای پیرامونی خود به روش خاص، این هدف را تحقق بخشد. اما به طور کلی می توان گامهای اصلی را برای طراحی و اجرای برنامه های مشارکت عمومی ارائه نمود و در کاربرد آنها شرایط را در نظر گرفت.